

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 27 iunie 2024

Președinte

Judecător

Grefier

Pe rol se află judecarea apelului formulat de către pârâta
impotriva sentinței civile nr. , pronunțată de Tribunalul în dosar
nr. , având ca obiect contestație decizie de pensionare.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul
că la data de 25 iunie 2024, s-au trimis la dosar de către apelanta
prin e-mail, note scrise, prin care a solicitat instanței, în temeiul OUG nr. 62/2024, să
dispună sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare unor
probleme de drept incidente în cauză.

Grefierul de ședință învederează faptul că intimatul reclamar: a
depus la dosar Punct de vedere la Notele scrise depuse de apelantă, solicitând instanței să
respingă cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei
hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept invocată de apelantă.

Instanța, în baza disp. art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 și 3 din OUG nr. 62/2024, reține
cauza spre soluționare cu privire la cererea de sesizare a ÎCCJ pentru lămurirea chestiunii de
drept, precum și cu privire la suspendarea judecării apelului.

INSTANȚA,

I. Obiectul și istoricul cauzei

Prin sentința civilă nr. a Tribunalului , a fost admisă contestația
formulată de contestatorul în contradictoriu cu intimata
dispunându-se anularea deciziei nr.
emisă de către intimată.

A fost obligă intimata să emită contestatorului o nouă decizie prin care să stabilească
drepturile aferente pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 –
forma în vigoare la data de 14.12.2022, începând cu data de 14.12.2022.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

Prin cererea înregistrată la în data de
contestatorul a solicitat acordarea pensiei de serviciu, în baza Legii nr. 303/2004 (f. verso).
Prin Decizia nr. , emisă de către intimata

a fost respinsă cererea de acordare a pensiei de serviciu formulată de către contestator.
cu motivarea că nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de art. 82 alin. 3, respectiv
condițiile art. 82 alin. 1 coroborat cu art. 86 alin.1 din Legea nr. 303/2004, în vigoare la data
depunerii cererii.

Contestatorul a criticat decizia emisă de către intimată, întrucât nu a luat în considerare
vechimea de specialitate juridică din administrația publică, recunoscută prin Adeverința nr.
și Adeverința nr. – ambele eliberate de către
vechime care îi fusese însă

recunoscută la intrarea în magistratură, prin concurs, în anul . în baza art. 44 și a art. 65 din Legea nr. 92/1992.

Prin Adeverința nr . din , eliberată de Tribunalul . se atestă faptul că la data de . contestatorul avea o vechime totală în magistratură de . de ani, din care . ani și . luni vechime în funcția de judecător.

La eliberarea adeverinței mai sus menționate a fost avută în vedere și perioada iunie 1995-30.09.2002 (. ani și . luni) în care contestatorul a desfășurat activitate într-o funcție de specialitate juridică (ofițer la ., recunoscută prin Adeverința nr. . și Adeverința nr. . - ambele eliberate de către . (f.).

În conformitate cu disp. art. 82 din Legea nr. 303/2004 - forma în vigoare la data de 14.12.2022:

(1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilet judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și judecătorii și magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională cu o vechime între 20 și 25 de ani numai în aceste funcții, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în aceste funcții.

Contrar susținerii intimății, instanța de fond a reținut că în cazul contestatorului sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest text de lege.

Potrivit disp. art. 20 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 303/2004, aprobate prin H.G. nr. 1275/2005:

„Răspunderea cu privire la stabilirea vechimii în magistratură, a vechimii în funcția de judecător sau de procuror, a mediei veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării și a venitului brut realizat la data pensionării a judecătorilor și procurorilor revine instituției care eliberează adeverința-tip.”

Relevante în cauză sunt și prevederile art. 104 alin.1 din Legea nr. 303/2004, coroborate cu art. 44 alin. 2 din Legea nr. 92/1992.

Potrivit disp. art. 104 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 (în vigoare de la data de 27.09.2004 și până la data de 16.12.2022):

(1) Judecătorii și procurorii în funcție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) care au beneficiat de vechime în magistratură potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime.

Acest text legal era în vigoare la data depunerii cererii de pensie de către contestator - 14.12.2022.

Potrivit disp. art. 44 din Legea nr. 92/1992 (în vigoare în perioada 1995-2002 când contestatorul a desfășurat activitate ca ofițer la Poliția Judiciară):

„Constituie vechime în magistratură perioada în care o persoană a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în Ministerul Justiției, în Institutul Național al Magistraturii, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar ori procuror financiar la Curtea de Conturi, magistrat asistent la Curtea Supremă de Justiție, la

Curtea Constituțională sau la Curtea de Conturi, funcții de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat sau departamentale, în laboratoarele de expertize criminalistice, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, funcții didactice în învățământul superior juridic, funcția de ministru al justiției, secretar de stat ori de secretar general și secretar general adjunct în Ministerul Justiției, funcții de specialitate juridică în instituția Avocatul Poporului, notar, avocat, jurisconsult sau consilier juridic. Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție constituie vechime în magistratura, în condițiile prevăzute la art. 78, alin. 3. Timpul cât o persoană, licențiată în drept sau în drept economic administrativ, este senator sau deputat, avocat al poporului, membru al Curții de Conturi, personal de conducere ori de execuție, de specialitate juridică, în aparatul Parlamentului, Președinției României, Guvernului, Consiliului Legislativ, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Curții Constituționale, Direcției juridice și consulare din Ministerul Afacerilor Externe sau în cadrul altor organe ale administrației publice se consideră vechime în magistratură.

În cauză, se pune problema dacă contestatorul a avut calitatea de personal de execuție de specialitate juridică, în funcția pe care a deținut-o ca ofițer în cadrul fiind necontestat faptul că a fost licențiat în drept și că a ocupat o funcție de execuție în cadrul acestui organ al administrației publice.

Pentru stabilirea acestui aspect (dacă funcția a fost de specialitate juridică), din punct de vedere legislativ, în perioada în care a fost exercitată această funcție (iunie 1995 – septembrie 2002), sunt incidente disp. art. 1 din Decretul nr. 546/1972 (în vigoare până la data de 7 decembrie 2003), potrivit căroră:

Se consideră vechime în muncă juridică, dacă prin lege nu se dispune altfel, perioada de activitate desfășurată de absolvenții cu diplomă ai facultăților de drept, în aparatul organelor puterii de stat și în sistemul organelor administrației de stat, în funcții pentru care indicatoarele de studii și vechime prevăd condiția studiilor superioare juridice.

Se consideră vechime în muncă juridică și perioadele de activitate desfășurate de absolvenții cu diploma a facultăților de drept în funcțiile eligibile din organele supreme ale puterii de stat și din organele centrale ale administrației de stat, în funcțiile de președinte, prim-vicepreședinte sau vicepreședinte al comitetului executiv al consiliului popular, precum și în funcțiile eligibile din cadrul organizațiilor obștești, dacă în cadrul atribuțiilor ce le revin acești absolvenți exercită o activitate de natură juridică.

De asemenea, se consideră vechime în muncă juridică perioadele de activitate desfășurate de absolvenții cu diploma ai facultăților de drept, în funcțiile prevăzute în alineatele precedente, la fostele sfaturi populare.

Conform disp. art. 2 din același decret:

Prevederile referitoare la stagiul din art.47 alin.3 din Legea nr. 60/1968, art. 26 din Decretul nr. 281/1954 pentru organizarea și exercitarea avocaturii în Republica Socialista România, art. 12 alin. 3 din Decretul nr. 143/1955 privitor la organizarea și funcționarea oficiilor juridice și art. 3 alin. 3 din Regulamentul privind aplicarea dispozițiilor Decretului nr. 377/1960 pentru organizarea și funcționarea Notariatului de Stat, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1518/1960, se completează corespunzător dispozițiilor prezentului decret.

Relevante sunt și dispozițiile H.G. nr. 498/2004, pentru aprobarea Normelor Metodologice privind echivalarea stagiului efectuat în funcții militare și funcții specifice poliției, în cadrul structurilor M.A.I., cu funcții civile, care, la art. 1 din anexă, statuează că *„echivalarea stagiului efectuat în funcții militare și în funcții specifice poliției, în cadrul structurilor Ministerului Administrației și Internelor, cu stagiul în funcții civile se face potrivit anexelor nr. 1-9 care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice”*, dispoziții ce se corelează cu cele ale anexei 4 privind echivalarea stagiului efectuat în funcții militare și funcții specifice poliției, în cadrul unităților și subunităților teritoriale, cu stagiul în funcții civile, și unde, la pct. 2, se prevede echivalarea funcțiilor de ofițer specialist, ofițer

principal și ofițer, - nivelul studiilor S sau AISM - cu funcțiile publice de execuție de expert, consilier, inspector, consilier juridic, auditor.

Potrivit disp. art. 2 din Anexa la H.G nr. 498/2004:

„(1) Echivalarea prevăzută la art. 1 se face ținându-se seama de natura atribuțiilor prevăzute în fișa postului, precum și de specializările obținute în baza studiilor absolvite conform normelor privind învățământul și potrivit anexei la O.G. nr. 28/2002 (...).

(2) Pentru echivalarea cu stagiul în funcția de consilier juridic, din dosarul persoanei al titularului trebuie să rezulte că acesta este licențiat al unei facultăți de drept și a îndeplinit, conform fișei postului, atribuțiile prevăzute în Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic. (3) Echivalarea prevăzută la art. 1, pentru stagiul efectuat în perioadele anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 514/2003, se face în raport cu atribuțiile prevăzute în Decretul nr. 143/1955 privitor la organizarea și funcționarea oficiilor juridice.”.

Se constată că H.G nr. 498/2004 a fost adoptată tocmai în aplicarea dispozițiilor art. 2 din O.G. nr. 28/2002, privind echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor cu studiile absolvite în instituțiile civile de învățământ, intrată în vigoare la data de 01.02.2002.

Se observă că aceste din urmă dispoziții legale reglementează echivalarea studiilor de specialitate juridică, punând în sarcina angajatorului din sfera militară/de poliție, obligația de a o realiza.

Or, în cazul contestatorului, această echivalare s-a realizat de către fostul angajator, prin adeverința emisă, astfel încât nu mai este necesară verificarea de către instanță a aspectelor deja atestate de către angajatorul contestatorului.

Tot astfel, nici [] nu avea atributul de a verifica veridicitatea acestor atestări, motiv pentru care refuzul acesteia de a valorifica adeverința emisă de angajator prin care se atestă vechimea în specialitate juridică a contestatorului s-a constatat a fi nejustificat.

În consecință, nu putea fi înlăturată această probă, ci trebuie să i se dea eficiență și să se constate vechime în magistratură, în raport de dispozițiile legale mai sus menționate, perioada în care, fiind licențiat în drept, contestatorul a desfășurat activitate ca ofițer de [] în cadrul []

Atâta timp cât perioada de referință [] se situează în perioada cât era în vigoare Legea nr.92/1992, acest beneficiu a fost câștigat de contestator, chiar dacă nu s-a aflat, sub dispozițiile Legii nr. 92/1992, în situația ce a fi pensionat, devenind însă, în acea perioadă, magistrat, și obținând astfel prezevarea dreptului la recunoașterea vechimii în magistratură în condițiile acestui act normativ.

Tocmai această situație este reglementată de art. 104 din Legea nr. 303/2004, astfel încât dispozițiile art. 82 alin. 2 și art. 86 alin. 1 la care face referire intimata, nu sunt aplicabile.

Faptul că din perioada de 27 de ani vechime atestată prin Adeverința nr. [] eliberată de Tribunalul [] o parte a fost valorificată în sistem neintegrat de pensii, respectiv de către [] potrivit Adresei nr. []

[] emisă de această instituție, prin care se confirmă faptul că prin Decizia nr. [] i-a fost stabilită reclamantului, o pensie de serviciu pentru limită de vârstă în sistemul pensiilor militare, prin valorificarea perioadelor cuprinse în intervalul [] (realizate în sistemul militar și în sistemul civil, inclusiv perioada []

[] în funcțiile de consilier juridic și de judecător), este lipsit de relevanță, deoarece contestatorul are dreptul de a opta pentru pensia cea mai avantajoasă, după cum a și menționat de altfel pe Adeverința nr. []

Având în vedere considerentele expuse, instanța de fond a admis contestația formulată de contestatorul [] în contradictoriu cu intimata [] [], a anulat Decizia nr. [] emisă de către [] intimată și, în consecință, a obligat intimata să emită contestatorului o nouă decizie prin care

să stabilească drepturile aferente pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 – forma în vigoare la data de 14.12.2022, începând cu data de

Împotriva acestei sentințe, a formulat apel pârâta

solicitând admiterea apelului și anularea în tot a hotărârii apelate, invocând, în esență, următoarele motive:

Din documentele anexate solicitării de acordare a pensiei de serviciu, se constată următoarele:

- în perioada , reclamantul a desfășurat activități ca ofițer , în funcții de specialitate juridică;
- în perioada , acesta a desfășurat activități în calitate de consilier juridic;

- în perioada , a activitat în funcția de judecător;
- prin Adeverința - tip nr. , din , eliberată de Tribunalul

se atestă o vechime în magistratură de de ani;

- potrivit Adresei nr. confirmă faptul ca prin Decizia nr. i-a fost stabilită o pensie de serviciu pentru limită de vârstă în sistemul nensiilor militare, prin valorificarea perioadelor cuprinse în intervalul (realizate în sistemul militar și în sistemul civil, inclusiv perioada în funcțiile de consilier juridic și de judecător).

Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare la data cererii, prevedea la art. 82 alin. (1) și (3) și la art. 86 alin. (1):

"Art. 82 (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii, și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură."

De asemenea, art. 86.(1) din aceeași reglementare legală în vigoare la data de 14.12.2022 precizează: *constituie vechime în magistratură, aplicabilă și persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2), perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar, procuror financiar, consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, auditor de justiție, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), magistrat-asistent, greșier cu studii superioare juridice, avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic, personal de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadru didactic din învățământul juridic superior acreditat.*

La articolul 87 (1) din Legea nr. 303/2004 se precizează *Pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național de Criminologie, institutul Național de Expertize Criminalistice și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește drepturile și îndatoririle, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de*